

Mijn publicaties

paard verdient plaats op politieke agenda

op website geplaatst op 07-12-2004

PAARD VERDIENT PLAATS OP POLITIEKE AGENDA

In de Nederlandse paardenhouderij gaat meer geld om dan in de varkens- of pluimveehouderij. Toch houdt de politiek zich nauwelijks bezig met de betekenis van de paardenhouderij voor de werkgelegenheid of het paard als exportproduct. Het is hoog tijd om enkele plooiën glad te strijken.

(Door Joop Atsma)

(GPD) - de werkgelegenheid en inkomens in het landelijk gebied staan onder druk. Iedere dag stoppen er elf boeren en alternatieve werkgelegenheid is binnen de agrarische sector nauwelijks te vinden. Een uitzondering vormt de paardenhouderij. Links en rechts worden dekstations en maneges ondergebracht in lege stallen. Handel en export doen het prima en ook de sport heeft de wind in de zeilen. Het enige dat ontbreekt is gericht beleid. Daarom doen minister Dekker van ruimtelijke ordening, Veerman van landbouw en staatssecretaris Ross van sport er goed aan het paard en de paardenhouderij hoog op de agenda te zetten. Er zit letterlijk perspectief in en dat klinkt tot nu toe helaas onvoldoende door in het beleid.

Even een paar cijfers ter illustratie: In Nederland worden meer dan een half miljoen paarden beroepsmatig of als hobby gehouden, er werken duizenden mensen in de bedrijven en de jaaromzet bedraagt meer dan € 2 miljard. Dat is meer dan in bijvoorbeeld de varkens- of pluimveesector om gaat.

Voor de recreatie zijn per duizend inwoners ongeveer 25 paarden beschikbaar. Kijkend naar de 'paardendichtheid', staat Nederland van alle Europese landen na Denemarken op de tweede plaats.

Uit recent onderzoek blijkt bovendien dat het afgelopen jaar 415.000 mensen meer dan vier maal op een paard hebben gereden. Daarnaast hebben minstens zoveel mensen de afgelopen vijf jaar 'wel eens' iets in de paardensport gedaan. Daar kunnen bovendien nog eens honderdduizenden bezoekers van evenementen aan worden toegevoegd.

GENEESMIDDELEN

Het maatschappelijk belang van het paard en de paardenhouderij is dus groot. Dat maakt dat de overheid letterlijk ruimte moet bieden aan deze sector. Helaas zitten er nogal wat haken en ogen aan als iemand zich meldt bij gemeente, provincie of rijk. Zo worden ondernemers regelmatig heen en weer geslingerd tussen de gemeentelijke loketten voor economie, landbouw, recreatie of sport. Duidelijkheid ontbreekt en dat is funest. Sta een ruiterszaak toe in een in een leegstaande boerderij of een fokkerij in een varkensstal! Het bestemmingsplan is vaak een sta-in-de-weg. Heeft een ondernemer die drempel eindelijk weggenomen, dan blijkt ineens de provincie niet mee te willen werken.

Maar er moet meer gebeuren. In veel gevallen spoort de Nederlandse wetgeving niet met die in het buitenland. Zo mogen niet alle beschikbare diergeneesmiddelen worden gebruikt. Dat heeft te maken met het feit dat paarden vroeger vooral bedoeld waren voor consumptie. Nu ligt dat anders en daarom moet de diergeneesmiddelenwet snel worden gemoderniseerd.

Een probleem is overigens dat op dit moment niemand precies weet hoeveel paarden er in Nederland zijn. In die zin kan de paardenhouderij nog veel leren van andere sectoren als de rundvee- en varkenshouderij. Die hebben alle dieren geregistreerd en dat is belangrijk als onverhoopt een dierziekte uitbreekt. Er moet daarom op korte termijn een sluitend systeem van Identificatie en Registratie komen. Een goed initiatief is het koppelen van het zogenaamde paardenpaspoort aan een chip. Niet alle landen zijn daar overigens even enthousiast over. Zo zijn er voorbeelden dat de chip na verkoop van het paard wordt verwijderd. Nederland moet daar als één van de belangrijkste exportlanden ter wereld rekening mee houden. Jaarlijks gaat het om de verkoop van duizenden paarden en de exportwaarde loopt in de tientallen miljoenen.

BRANDMERK

Een ander probleem is dat Nederland eenzijdig het brandmerken heeft verboden, terwijl in een land als de Verenigde Staten het brandmerk als teken van originaliteit en herkomst noodzakelijk is. Ontbreekt dat, dan is het paard niet welkom! Het gevolg is dat veel paarden bij verkoop naar het buitenland alsnog van het noodzakelijke brandmerk worden voorzien. Vooral in Duitsland weet men hoe het werkt. Het gevolg is dat andere landen pronken met in Nederland gefokte dieren. Wie het niet gelooft, moet maar eens kijken in het programmaboekje van internationale concoursen, inclusief de Olympische Spelen in Athene. Fokkers, eigenaren en handelaren van paarden hebben enkele jaren geleden hun woord gegeven aan de toenmalige minister landbouw en men is gestopt met het brandmerken. De overheid heeft daarna echter weinig of niets gedaan om te komen tot harmonisatie van de regelgeving in de Europese Unie. Dat zit er voorlopig ook niet in en alleen al daarom is het goed dat het paard snel op de politieke agenda komt.

Joop Atsma is lid van de fractie van het CDA in de Tweede Kamer

publicatie: diverse GPD-bladen - begin december 2004